

**HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA
PROGRAMSKO VIJEĆE HRT-a**

Broj: 53/18

Zagreb, 4. lipnja 2018.

Z A P I S N I K

53. hitne sjednice Programskog vijeća HRT-a održane 4. lipnja 2018. godine u sobi 107A, objekt B-30, I. kat

Započeto u 14:20

PRISUTNI (10/11): Nikola Baketa, Vlaho Bogišić, Aleksandar Milošević, Neda Ritz, Ivica Maštruko, Maja Sever, Zorislav Lukić, Ivica Lučić, Dean Šoša i Robert Markt

ODSUTNI: Zdravko Kedžo (ispričao se)

OSTALI PRISUTNI: Kazimir Bačić, glavni ravnatelj HRT-a, Renato Kunić, ravnatelj PJ Program, Toni Caratan, glavni tajnik HRT-a, Bruno Kovačević, v. d. glavnoga urednika programa HTV 1, HTV 2, HTV 3, HTV 4 i HTV 5, Tomislav Štengl, v. d. urednika HTV 2, Sanja Škorić, v. d. urednice HTV 3, Tončica Čeljuska, v. d. urednika HTV 4, Vladimir Kumbrija, v. d. urednika HRA 1, Jadranka Rilović, v. d. urednice HRA 2, Nevenka Dujmović, v. d. urednice HRA 3, Tanja Baran, v. d. urednice Radija Sljeme, Tomislav Cerovec, v. d. urednika Portali i nelinearne medijske usluge, Ivan Kujundžić, v. d. urednika Glasa Hrvatske i Mirjana Bujdo Vašina, tajnica Programskog vijeća HRT-a.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, najprije je utvrdio da je prisutno 10 od 11 članova Programskog vijeća HRT-a te da Vijeće ima kvorum za donošenje pravovaljanih odluka. Naveo je kako je predsjednik Vijeća g. Kedžo svoj nedolazak ispričao putem e-pošte koju će pročitati u cijelosti:

„Poštovana tajnice gospođo Mirjana, dopustite da vas izvijestim kako danas neću predsjedavati izvanrednom sjednicom Programskog vijeća HRT-a. Razlog su poznate okolnosti mog aktivnog sudjelovanja u natječaju za izbor urednika programskih kanala HRT-a i stav je većine članova Vijeća, o čemu se glasovalo na zadnjoj sjednici vijeća 29. svibnja 2018. godine, da bi moje predsjedavanje sjednicom bilo neprimjereno sve dok postupak izbora urednika ne bude okončan. Također dopustite da podcrtam činjenicu kako to zakonskim automatizmom znači da ne mogu biti, ne mogu niti nazočiti sjednici jer bi to bilo protivno pravilničkim odredbama i takva sjednica ne bi bila zakonita. Primite izraze mog poštovanja, doktor znanosti Zdravko Kedžo, predsjednik Vijeća.“

S obzirom na to da se radi o izvanrednoj sjednici na dnevnom redu je samo jedna točka a to je: *Rasprava o programskom sadržaju emitiranom dana 30. svibnja 2018. godine na programskom kanalu HTV 1 u emisiji Dobar dan, Hrvatska – gostovanje Igora Vukića,* a koju je predložio kolega Bogišić.

Vlaho Bogišić, član Vijeća, naveo je kako je on predložio sazivanje ove sjednice u svoje ime te se zahvaljuje predsjedniku Vijeća, dr. Kedži što je sjednicu sazvao u skladu s izmijenjenim Poslovnikom iako je to mogao učiniti i na vlastitu inicijativu iz podrške koju je dala većina članova Vijeća. Naveo je kako se u prijedlogu za održavanje izvanredne sjednice uopće nije osvrtao na konkretan programski sadržaj niti ga je imenovao osim kao povod. Prijedlog je bio da se povodom programskog sadržaja emitiranog na HTV 1 raspravi problem s kojim se programsko vodstvo HRT-a suočava - problematizacija ustaškog naslijeđa. Neće zbog toga tražiti promjenu naziva točke dnevnog reda, ali

želi navesti da se tu radi o nijansama koje su za njega jako bitne. Ne radi se samo o jednom programskom sadržaju, koji je kao okidač važan, već se u meritumu njegova prijedloga koji se kloni osoba pa čak i konkretnog programskog sadržaja osim kao povoda, radi o želji da se konačno u ovome Vijeću nađe pozitivan ključ za pomoć programskom vodstvu HRT-a kako bi se suočilo s tom vrstom poteškoće koja se u hrvatskom kulturnom standardu zove „*problem suočavanja s ustaškim naslijeđem*“.

Zorislav Lukić, član Vijeća, predlaže da se tema proširi na općenitu raspravu o totalitarnom naslijeđu na HRT-u i njegovim učincima.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, naveo je kako mu je kolegica tajnica rekla da na hitnoj sjednici nije moguća izmjena dnevnoga reda, ali članovi Vijeća mogu raspravljati o svemu što smatraju relevantnim pod ovom točkom dnevnog reda.

Stavlja predloženi dnevni red na glasovanje.

Konstatira se da je predloženi dnevni red prihvaćen većinom glasova članova Vijeća (devet glasova „ZA“ i jedan glas „SUZDRŽAN“ – Ivica Lučić).

Ivica Lučić, član Vijeća, naveo je kako je ostao suzdržan kod prihvaćanja ovakvog dnevnog reda jer mu se čini previše konkretno, previše osobno i previše pojedinačno da bi za njega mogao glasovati.

Vlaho Bogišić, član Vijeća, u duhu prijedloga s prethodne sjednice, na kojoj se žalio da se nalaze odveć rijetko iako se sada nalaze pretjerano često, naveo je da će odmah predložiti zaključke za ovu točku dnevnog reda. U jednom programskom sadržaju emitiranom na HTV 1 iznesena su gledišta gosta iz javnosti, koja se s gledišta javnosti i njegova shvaćanja onoga što može biti problematizirano u javnosti na javnom informativnom servisu, grubo sukobljavaju s kulturnim i društvenim standardima koji vrijede u našoj zemlji i to na nekoliko razina. Međutim, smatra da je potrebno naglasiti da bi bilo vrlo riskantno Hrvatsku radioteleviziju i urednika te emisije dovesti u krizno stanje s obzirom na to što se događa u javnosti. Naime, vrlo se slični stavovi iznose i u vrlo elitnim razinama hrvatskoga društva. Naveo je kako naši ljudi leže po europskim zatvorima zato što na našim televizijama, ne samo na ovoj, misle da je dopušteno ono što u civiliziranoj Europi nije dopušteno. Smatra da je upravo uloga Programskog vijeća HRT-a da Upravi pomogne da provodi kvalitetnu, odgovornu i na programskim smjernicama utemeljenu programsku politiku.

Slijedom toga smatra da bi preporuka Vijeća trebala biti da na Hrvatskoj radioteleviziji vrijedi nulta tolerancija u vezi s ustaškim naslijeđem. Smatra da nije potrebno obrazlagati da su ustaško naslijeđe logori smrti, prodaja hrvatskog teritorija i da je to zlo i nesreća. Pod time ne misli na Nezavisnu državu Hrvatsku, od tada utemeljenu Hrvatsku akademiju i međunarodne konstelacije, već samo na ustaše jer on nisu odabrali pogrešnu stranu već su bili zlo po sebi. Nadalje, naveo je kako je u Hrvatskoj vrlo čest slučaj da se ljude zbog njihove slobode mišljenja baca kroz prozor pa se tako i njega više puta bacalo iako nije bio ništa kriv, nego je samo govorio ono što je mislio da je dobro. Stoga trebaju paziti da to ne postane i njihova strategija. Smatra da postoje eksperti za ovakve stvari te da, ako sami ne možemo to riješiti, trebamo poslati te svoje urednike na nekoliko mjeseci na ARD ili na ORF da vide kako se to tamo radi. Nisu potrebne nikakve sankcije ni smjene već samo europski standardi. Naveo je kako se i dalje prijeti ravnatelju Programa izvan kuće iako je već nekoliko puta molio da se Vijeće zaključkom tome usprotivi. Stoga sada izričito moli da na kraju ove rasprave glasuju o tome da je neprihvatljivo da je ravnatelj Programa izložen prijetnjama zbog toga što još nije uspostavljena, iz objektivnih razloga, stabilna urednička struktura. Nije prihvatljivo da šute o tome dok se ravnatelja Programa proziva, šikanira i dok mu se prijeti. Istaknuo je kako su to njegovi prijedlozi koji ne

uključuju nikakve progone, sankcije ili smjene, te smatra da je na neki način dobro što se ovo dogodilo jer je vrijeme da prestanu šutjeti, zatvarati oči i bježati od problema koji su lako rješivi jer su vrlo jasni.

Aleksandar Milošević, član Vijeća, smatra da danas trebaju razgovarati o tome što se dogodilo 30. svibnja 2018., kako je Hrvatska radiotelevizija reagirala na to i kako dalje s obzirom na sve. Naveo je kako ta emisija nije bila ništa novo niti neočekivano pa čak niti epizoda, a cinik bi rekao da se još jednom pokazalo da se odustalo od fingiranja poštovanja standarda i novinarske profesije. I Europa i Amerika već neko vrijeme bruje o nevoljkosti Hrvatske da poštuje i promovira vrijednosti europskog poslijeratnog antifašističkog poretka. U tom smislu je reagirao i Povjerenik za ljudska prava OEES-a pa je prošli mjesec Europska komisija protiv rasizma i netolerancije Vijeća Europe (EKRI) objavila alarmantan izvještaj o Hrvatskoj, a čak je i State Department objavio slične riječi. Čini mu se da to HRT ne dotiče iako je Vijeće na sjednicama zamjerilo emitiranje programa s elementima govora mržnje, prepuštanja, ponekad i promociju historijskog revizionizma, relativiziranje zločina i promoviranje ustaštva. U raznim emisijama se često slušaju otvoreni i neutemeljeni napadi na reformu obrazovanja, njezino povezivanje s pedofilijom, protiv zaštite žena, protiv antifašizma, te smatra da se moraju zapitati do kada i kad će biti dosta toga. Slušati u toj emisiji da u Jasenovcu nije bilo djece, da bi koju sekundu nakon toga bilo rečeno da su djeca koja su tamo bila zapravo spašena, čime su zanemarena stotine svjedočanstava, sve one slike mrtvih, djece, prekrivenih muhama, bilo je grozno. Slušati optužbe da su partizani u Jasenovac donijeli tifus, ne uzimati svjedočanstva onog sjajnog Ilije Jakovljevića, Egona Beregera i drugih, biti „informiran“ da su jadni romski čergari ili seljaci, židovski trgovci, zanatlije, srpski seljaci, tisuće njih, da su svi oni zatvarani jer su bili protivnici Nezavisne države, bilo je nadrealno gadjivo. Naveo je kako je pok. Slavko Goldstein, u svojoj zadnjoj knjizi o Jasenovcu, jasno pobio te kvaziznanstvene pristupe društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovca i jasno pokazao da se ne radi o znanosti i istraživanjima već da se radi o flagrantnom zanemarivanju tisuća neposrednih, jasnih dokaza da se radi o manipulaciji i rehabilitaciji ustaštva. Smatra da bi se trebali zapitati o politici i djelovanju kuće koja to dopušta kao i da se trebaju zapitati kakve civilizacijske, kulturne, obrazovne obrasce HRT ima i prezentira. Naveo je kako mu je nejasno što se želi postići stalnom demonizacijom antifašističke Europe, njezinih modernističkih zasada, zašto se opravdava Francetić, zašto se dovodi u pitanje potrebu da se djeca cijepe, zašto se tako laže o abortusu, zašto se građanski odgoj proziva za pedofiliju. Naveo je kako je u vezi s navedenom emisijom HRT poslao priopćenje od tri rečenice i u svakoj od tih rečenica postoji neka greška. HRT se nije dovoljno jasno ogradio od toga što se dogodilo niti je pokazao želju ili najavu da će se stvari promijeniti ili popraviti. Volio bi od Ravnateljstva čuti, jasno i glasno, što se dogodilo, kakva je to greška i tko je pogriješio te kakve sankcije će primijeniti prema odgovornima. Smatra da bi trebali predložiti konkretne programske promjene npr. edukativne emisije i serije koje će jasno predložiti drugačiji pristup današnjici i onome o čemu se govori o jučerašnjici.

Ivica Maštruko, član Vijeća, naveo je kako i on polazi od pristupa kolege Bogišića i njegova prijedloga za sazivanje ove hitne sjednice da se ne govori o konkretnoj emisiji nego o načelnim stavovima u vezi s programom HRT-a. Naveo je kako se slaže s kolegom Bogišićem da nije problem u tome što u pojedinim emisijama govore gosti i oni koji su pozvani u te emisije, nego o vrijednostima koje zastupaju urednici i programsko vodstvo ove kuće. Stoga se pridružuje stavu o nultoj toleranciji ustaškog naslijeđa. Istaknuo je kako su na sjednicama Vijeća često govorili o temeljnim programskim načelima, o misijskim ciljevima Hrvatske radiotelevizije, o stručnim mjerilima, etičkim načelima i profesionalnim standardima novinarstva te naglašavali obvezu HRT-a da čuva i promiče europske vrijednosti, temeljna ljudska prava, nacionalne, kulturne vrijednosti i pridonosi stvaranju jednog

suvremenog društva u Hrvatskoj. Smatra kako zadnjih nekoliko godina na hrvatskoj političkoj sceni i društvenoj javnoj sceni prevladava neurastenično stanje, odnosno klima, počevši od razine Predsjednice, Vlade, Sabora, političkih stranaka. Smatra da tome najviše pridonosi upravo politička elita na vlasti, a sve se to odražava na programe HRT-a. Naveo je kako svjedočimo porastu nacionalizma i religijskog fundamentalizma u društvu odnosno javnoj političkoj sceni, te iako se ne moraju slagati u svjetonazorskim pitanjima smatra da problem nije upravo u tim različitim svjetonazorima već u vrijednosnim sudovima i interpretaciji pojedinih činjenica. Naveo je kako na HRT-u gotovo dvije godine vlada neurastenično, kaotično stanje počevši od smjena, izbora, promjena na vrhu te činjenice da su još uvijek na svim značajnijim programskim funkcijama vršitelji dužnosti. Sve se to odražava i na stavove urednika pojedinih programa na Hrvatskom radiju i Hrvatskoj televiziji. Svjedočimo jednom tipičnom prilagođavanju jednoj društvenoj klimi. Naveo je kako neće govoriti ponovno o religijskom programu, ali da mora reći da je sama povijest svjedok posljedica kada se kršćanstvo povezivalo s nacionalnim identitetom i čime je rezultirala vjera u duhovnu obnovu kroz nacionalni preporod. Naveo je kako povod današnje rasprave nije problem slobode govora i neovisnosti novinarstva niti cenzura kao što je navedeno, već teme o kojima govori Komisija Vijeća Europe da je u Hrvatskoj porast rasističkog govora, mržnje prema Srbima, prema LGBT-osobama, prema Romima, ili, citirajući, „*porast nacionalističke mržnje posebno među mladima i u pravilu na podlozi ustaške ideologije*“. Smatra da to nije samo upozorenje državnim vlastima već naznaka upozorenja konformistima na Hrvatskoj radioteleviziji. Naveo je kako je u Njemačkoj nakon Drugog svjetskog rata obavljeno istraživanje javnog mišljenja među Nijemcima o tome što misle o nacionalsocijalizmu. Zaključak onih koji su provodili istraživanje je da je većina Nijemaca mislila da je nacionalsocijalizam bio dobra ideja koja je loše provedena. Nije siguran idemo li u Hrvatskoj i dalje od toga prema tvrdnji da je NDH bila dobra ideja, ali je šteta što nije do kraja realizirana. Prihvaća stav kolega o tome da je naša zemlja izložena preispitivanju u vrlo relevantnim tijelima međunarodne javnosti i zbog ovakvih uredničkih propusta kojima se nekakvi marginalni sadržaji dovode u središnji plan u svijetu. Hrvatska radiotelevizija mora učiniti nešto da se makne od onoga što se u svijetu, posprdnno, naziva balkanizmom.

Maja Sever, članica Vijeća, navela je da se slaže s kolegom Bogišićem o potrebi nulte stope tolerancije na ustaško naslijeđe kao i s prijedlogom da Programsko vijeće pošalje poruku kako ne mogu pristati da se urednici i rukovoditelji programa na HRT-u vrijeđaju ili da im se prijete. Međutim, smatra da je uloga Vijeća preispitivanje odgovornosti tih urednika i rukovoditelja programa u ovakvim situacijama. Ne razumije ograđivanje HRT-a od nekih emisija ili od nekog urednika kada su upravo te emisije i ti urednici okosnica uređivačke sheme koja je predstavljena prošle jeseni Programskom vijeću. Podsjetila je da je, tijekom prezentacije jesenske sheme, na pitanja članova Vijeća zašto se neke emisije ukidaju, Bruno Kovačević tada odgovorio da je odluka uredništva da se u poslijepodnevnim terminima obrađuju lakše teme bez političkih sadržaja u dvije nove emisije, da bi upravo te dvije emisije bile česta tema rasprava na sjednicama Vijeća. Podsjetila je i kako je ravnatelj Programa prijavio urednika jedne od tih novih emisija Etičkom povjerenstvu, smatrajući da prilog koji je objavljen u toj emisiji nije u skladu s načelima javne televizije, da bi se sad opet ograđivali od jedne od tih emisija. U terminu koji je najavljen kao termin bez politike i s lakšim temama slušali smo o pedofiliji, o zdravstvenom odgoju i Jasenovcu. Smatra da su upravo glavni urednik Bruno Kovačević i ravnatelj Programa Renato Kunić odgovorni za ovu situaciju zbog koje ljudi ispred zgrade HRT-a prosvjeduju. Smatra da se nisu pridržavali svoje uredničke sheme koju su prezentirali Vijeću početkom prošle jeseni. Ujedno je navela kako zbog emisije koja je ukinuta u jesenskoj shemi i koja je zamijenjena tim novim emisijama bez politike, nikada nitko nije bio prijavljen Etičkom povjerenstvu, Vijeću časti niti se ikada netko od te emisije ograđivao.

Dean Šoša, član Vijeća, podsjetio je kako je na zadnjih nekoliko sjednica Vijeća bilo dosta pohvala programa HRT-a jer se zaredalo nekoliko jako dobrih emisija i dokumentaraca. Međutim, kao što je već jednom rekao, stotine tih sitnih koraka naprijed većine radnika HRT koji rade i zarađuju plaću, padaju u vodu u jednom poslijepodnevu u naizgled neobaveznim dnevnim emisijama u kojima se govori o bjelosvjetskim zavjerama i sličnim temama. Kap koja je prelila čašu upravo je emisija zbog koje su se danas našli. Smatra da je proteklih godina, Hrvatska televizija katastrofalno pogriješila jer je dopustila da se pravilo dviju strana zloupotrebljava kako bi se izbjegla odgovornost i zbog čega se neke stvari s društvene periferije plasiraju u sam centar događanja. Smatra da u ovom slučaju nikako ne možemo govoriti o dvjema stranama jer ni jedan relevantniji povjesničar ne bi imao što tražiti u takvoj emisiji u razgovoru o toj temi. Postoje stvari kod kojih nema ZA i PROTIV već su jednostavno takve kave jesu. HRT bi kao javni servis trebao poštovati i promovirati određene vrijednosti zapadne civilizacije. Smatra da HRT-u ne treba samo nulta stopa tolerancije na ustaško naslijeđe nego nulta stopa tolerancije na glupost jer smatra kako nije normalno da ljudi koji nemaju pojma ni o čemu budu jednako relevantni, kao npr. liječnici koji se bave cijepljenjem trideset godina, ili da zagovornici „ravne ploče“ budu ravnopravni sa znanstvenicima, a sve kroz relativiziranje pravila druge strane. Smatra da je najbolje ograđivanje od neke loše emisije njezino ukidanje odnosno izrada nečega što je bolje, suvislije i mudrije. Istaknuo je kako je pogledao navedenu emisiju i da mu je netko prije petnaest godina rekao da će tako nešto biti moguće na javnoj televiziji, ne bi vjerovao.

Neda Ritz, članica Vijeća, navela je kako ona na ovaj problem gleda sa stajališta uredničke, novinarske odnosno profesionalne odgovornosti. Velike organizacije kao što su HRT moraju biti građene na sustavu piramide, tj. od vrha prema dolje mora postojati odgovornost. Navela je kako nije gledala spornu emisiju, ali s obzirom na važnost teme o kojoj se raspravljalo u toj emisiji, o njoj su trebali biti obaviješteni osim urednika i netko iznad njega, što ovdje očito nije učinjeno pa se dogodilo da je jedna osoba, koja je ujedno autor knjige o kojoj se raspravljalo, govorila o toj važnoj, problematičnoj i kontroverznoj temi. Urednici trebaju biti svjesni kontroverzi kada dovode autora jedne takve knjige. Smatra da kod urednika treba postojati svijest o odgovornosti za ono što se prikazuje u nekoj emisiji.

Ivica Lučić, član Vijeća, naveo je da će najprije objasniti zašto je bio suzdržan kod glasovanja o dnevnom redu. Naveo je kako nije glasovao protiv dnevnog reda iz razloga što bi to značilo da neće sudjelovati u raspravi jer on želi govoriti o ovoj temi, ali ne na način da se govori o konkretnoj osobi kako je to postavljeno u nazivu ove točke. Smatra da taj programski sadržaj nije toliko važan i toliko skandalozan da bi ga na ovaj način trebalo istaknuti imenom i prezimenom i o njemu raspravljati. Podržava prijedlog g. Bogišića, ali bi ga dopunio tako da bi to proširio na ukupan totalitarizam, na sve što je problematično za hrvatsko društvo i hrvatsku državu, sve što izaziva podjele i produbljuje traume. Protivi se svim onim sadržajima koji bez dovoljno obzira kopaju po nacionalnim traumama i ranama na način da na tome profitiraju i od toga žive. Što se tiče konkretne teme Jasenovca, jer ne želi govoriti o konkretnoj emisiji već o temi, dovoljno je uzeti izjavu blaženog kardinala Stepinca i mnogih drugih relevantnih svjedoka tog vremena, da možemo reći da je Jasenovac hrvatska sramota. Negiranje toga da se tamo dogodio zločin je slično negiranju činjenice da je Zemlja okrugla, te to spada u sferu lunatika. Međutim, smatra da treba imati na umu da je Jasenovac bio povod i mjesto jedne velike laži o 700 tisuća žrtava te dio propagande užasa čiji je cilj bio onemogućavanje političke afirmacije hrvatstva i osamostaljenja te nastanka hrvatske države. Podsjetio je da je prije nekoliko mjeseci srbijanska vlada, u prostorijama Ujedinjenih naroda, organizirala izložbu na temu Jasenovca, gdje je ponovno iznijela monstruozne laži o Jasenovcu. Kao reakcija na takvu vrstu laži javljaju se i određene reakcije ljudi koji to pokušavaju istražiti. Koliko su oni relevantni i koliko u njima ima točnoga ili netočnoga je pitanje kojima se treba baviti i publicistika, iako osobno smatra da bi se takvim temama

trebala baviti prije svih ozbiljna znanost, ali ne tako da to rade mješovite hrvatsko-srpske ekipe jer smatra da za to nema razloga. To je hrvatska stvar, hrvatska trauma, hrvatska tragedija i hrvatski zločin pa se prema tome mi time trebamo baviti i to razriješiti. Ne pristaje na neku dogovorenu povijest. Ne postoji apsolutna i konačna istina, njima raspolazu samo ideologije. Protiv je bilo kakvih zabrana, smjena ili skidanja glava kao što je to bilo u mandatu jednoga od prethodnika današnjeg glavnog ravnatelja što je rezultiralo upravo ovakvim stanjem na HRT-a. Mora reagirati na navodnu demonizaciju antifašističke Europe koja se „tobože“ provodi u Hrvatskoj. Naveo je kako nigdje nije primijetio tako nešto, osim osude i kritike boljševičkog „antifašizma“ koji je stalno prisutan kao jedna vrsta oružja ili sredstva za provođenje egzorcizma nad Hrvatima koji su po definiciji zločinci ili što već. Smatra da bismo svi mi trebali sa svojom pameću i svojim moralom, svojim promišljanjima domisliti na koji način izgraditi jedan dobar program jer to utječe na izgradnju cijelog društva. Smatra da ne smijemo biti zatočenici prošlosti već da prošlost ostavimo ljudima kojima je to struka, dakle povjesničarima, kojima se može pomoći na način da im se ustupi arhivska građa odnosno da ministrica kulture insistira na povratku hrvatske građe iz Beograda.

Zorislav Lukić, član Vijeća, naveo je kako je njegov problem u eventualnom prihvaćanju prijedloga kolege Bogišića u terminologiji odnosno u korištenju termina „nulta stopa tolerancije“. Iako razumije što je htio reći, volio bi si dati vremena za razmišljanje je li taj termin dobar ili ima boljih. Naveo je kako je u toj emisiji nastupio jedan čovjek kojeg možemo nazvati amaterom ili čak diletantom u odnosu na znanost i povijesnu znanost, što on i ne krije. Kada ga je voditelj upitao o motivima za knjigu, on je ispričao svoju obiteljsku priču kako je njegova obitelj srpske nacionalnosti ostala živa, a prošla je kraj Jasenovca, što ga je motiviralo za nečim što on naziva istraživanje, iako to nema veze sa znanstvenim istraživanjem. Smatra da je to jako bitno za današnju raspravi i eventualne zaključke. Rasprava o broju žrtva u Drugom svjetskom ratu ili bilo kojem drugom ratu nije zabranjena niti može biti zabranjena i ne mogu zbog jednog diletanta ovu temu zauvijek maknuti s HRT-a. Smatra da moraju biti oprezni oko terminologije u zaključku jer to može kasnije dovesti do nekih problema. Predlaže da se odrede osobe koje će taj zaključak napisati i formulirati i tek onda ga dostaviti članovima Vijeća na raspravu. Ujedno je naveo kako je ponosan što je u Hrvatskoj ovo problem i što nemaju situacije kao npr. u Njemačkoj gdje je jedan od prvaka jedne od najvećih njemačkih stranaka izjavio da je u cjelokupnoj njemačkoj povijesti pitanje Hitlera i nacizma jedna sitnica. To nije primijetio u Hrvatskoj, kao što kod nas nema ni, kao u nekim drugim zemljama, javnih proslava rođendana nacističkih lidera ili fašističkog pokreta. Zahvalio je kolegi Lučiću na citiranju blaženika kardinala Stepinca koji je već u prvoj polovici Drugog svjetskog rata, na prostorima bivše Jugoslavije upozoravao ustašku vlast da čini zločine i da bi trebali prestati. U Hrvatskoj djeluje više od stotinu povjesničara koji se bave hrvatskom poviješću dvadesetog stoljeća, imamo Hrvatski institut za povijest sa sjajnim povjesničarima i stručnjacima, na filozofskim fakultetima su brojni odsjeci za povijest gdje rade brojni povjesničari, te ne bi volio da ovaj slučaj završi na štetu tih ljudi. Ti ljudi bi trebali govoriti u programima Hrvatske, a ne nesretni gospodin Igor Vukić.

Vlaho Bogišić, član Vijeća, naveo je kako je njegov posao leksikografija i da je kolega Lukić dobro zapazio problem definiranja onoga što je htio reći jer je to uvijek podložno interpretaciji. Određeno povijesno vrijeme podrazumijeva različite vrste opisa ili različite vrste definiranja i upravo se zbog toga suzdržavao od komentiranja pojmova: Jasenovac, područje logora Jasenovac, Nezavisna država Hrvatska. Pokušao je to izbjeći te se koncentrirao na nešto što smatra nespornim za civiliziranu hrvatsku javnost, a to je ustašizam. Naveo je kako ne može Vulin u Hrvatskoj docirati što je Jasenovac i upravo zbog toga smatra da moraju imati konsenzus iako je očito da imaju određenih poteškoća da taj konsenzus izraze. Smatra da oni kao članovi Vijeća moraju pomoći vodstvu HRT-a da se drži određenih vrijednosti. Slaže se da postoji odgovorna vertikala koja se mora stabilizirati, kao i

poteškoće koje su primijetili. Mnogi u Hrvatskoj ne žele stabilnu Hrvatsku radioteleviziju, ali on želi i stoga smatra da ne bi trebali odgađati raspravu oko ovoga.

Ivica Lučić, član Vijeća, naveo je kako će nadopuniti kolegu Bogišića u smislu da postoje mnogi koji ne samo ne žele stabilnu Hrvatsku radioteleviziju nego ne žele ni stabilnu Hrvatsku i upravo zbog toga u određenim situacijama pokreću niz kontroverznih tema kako bi je destabilizirali i narušili njezin kredibilitet, kako bi spriječili vlast da se bavi ozbiljnim problemima. Uvijek kada imamo osjetljivu situaciju s granicama, problem izbjeglica i sl. događaju se unutarnji udari s nekim temama kojima nas razbijaju. Podsjetio je da je i Hrvatska radiotelevizija prema Zakonu o HRT-u obvezna iskazati pluralizam svjetonazora i mišljenja što znači da HRT mora zastupati sve hrvatske građane i to je ono o čemu su obvezni voditi računa.

Robert Markt, član Vijeća, naveo je da kada u bilo koju tražilicu upišete „Jasenovac“ dobijete niz uradaka koji se bave tom temom, neki u širem, a neki u užem kontekstu. Radi se o bolnoj temi hrvatskog društva koja uz Bleiburg uvijek izazove veliku gužvu. Zahvalio je Ravnateljstvu što su omogućili da ova sjednica ima svoju glavu i rep i da mogu raspravljati s argumentima bez bespotrebnih emocija. Drago mu je što je vidljiv zajednički stav svih kolega da ono što se dogodilo nije dobro. Smatra da bi trebali donijeti nekakav zaključak o današnjoj raspravi i osobno se zalaže da se taj zaključak ne odnosi samo na Jasenovac već da njime obuhvate sve situacije gdje se kopa po žrtvama, grobovima i brojevima. Smatra da bi trebali čuti mišljenje Ravnateljstva u vezi s ovim što se dogodilo. Smatra da ne bi trebali govoriti o imenima i prezimenima već da svojim zaključcima pokušaju utjecati na rad HRT-a kako se ovakve stvari više ne bi događale.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, naveo je kako je njegovom izlaganju dobar uvod dao kolega Lukić koji se osvrnuo na pozivanje diletanata u emisije HRT-a kao i izjave da je lider ARD-a, Alexander Gauland rekao da su Hitler i nacisti samo ptičji drek u više od tisuću godina uspješne njemačke povijesti. Naveo je kako je Berlinski list tu njegovu izjavu stavio na naslovnicu. Nisu je prešutjeli već su je stavili na naslovnicu i okružili je slikama nacista koji spaljuju knjige, slikom lijepljenja proglasa protiv Židova po izlozima, slikama govora Göringa i Hitlera, slikama ljudi koji su prevoženi u logore smrti, slikam spaljenih sinagoga, masovnih grobnica, mrtvih u Staljingradu, slikom Anne Frank i razrušene Njemačke. Što znači da je ta izjava dobila prikladnu reakciju, za razliku od ove emisije u kojoj je gost utvrdio da je Jasenovac bio radni logor koji je služio za internaciju aktivnih protivnika NDH-a, ali i Židova koji su tamo bili zaštićeni od deportacije čime su navodno imali veću šansu za preživljavanje od onih koji su deportirani u njemačke logore. Smatra da je problem što ga nitko nije pitao jesu li pripadnici baš te etničke skupine bili aktivni protivnici NDH pa su završili u tom logoru ili su postojali neki drugi razlozi? Od koga ih se štitilo? Tko ih je želio deportirati i zašto? Kamo bi ih deportirali i zašto jedna nezavisna država deportira svoje građane baš u Hitlerovu Njemačku? Kako je izračunao te njihove šanse za preživljavanje. Gost te emisije je naveo da je 80.000 jasenovačkih žrtava nerealan broj te da 20.000 djece iz tog logora nije ni bilo u njemu jer u dokumentima nema spomena o djeci, da bi onda izjavio da je dan prije gostovanja u emisiji razgovarao s jednim bivšim logorašem koji je u logoru Jasenovac išao u školu i rekao da je tamo bila organizirana škola za dječake od 11 do 14 godina. Smatra da je problem kada nitko ne pita. Kako ta djeca nisu u dokumentima, a tamo je bio organizirana škola za njih? Problem je ako se ne pita zašto su djeca uopće išla u školu u logoru? Jesu li djeca i bila aktivni protivnici NDH jer po svemu sudeći samo takvi su tamo završavali? Kakav je to bio režim koji je djeci organizirao nastavu u logoru? Vidite, kad ustvrdite da današnje generacije, kao što je rečeno u emisiji, ne poznaju baš ta događanja, očekuje se da se postave ovakva pitanja, kad znate da svega 28 posto naših mladih smatra da je NDH bila fašistička tvorevina. Problem je kad ne pitate je li to u skladu s člankom 325. Kaznenog zakona? Dalje, gost opisuje iskustvo svoje obitelji i oca koji je tad imao četiri godine. Izražava čuđenje kako su

oni prošli kroz logor, a da nisu stradali, pa kasnije kaže da u logoru nije bilo djece nego su ona samo prošla pokraj logora poput njegove obitelji, a potom su bila zbrinjavana. Problem je kad se ne postavi pitanje je li njegov otac bio u logoru ili samo prošao pokraj njega? Jer ako je bio tamo kad je imao četiri godine, onda su tamo bila i djeca, ako je samo prošao onda nije osnova za čuđenje kako je on to preživio, a mnogi drugi nisu. Ističe da gost daje ovako snažne zaključke o svojem istraživanju, govori da postoji 700 kutija svaka sa 500 do tisuću listova te da ima još neistraženih dokumenata. Zapravo ističe da postoji još velik broj neistraženih dokumenata. Problem je kad ga se ne upita „kako to tako lako stavljate ruku u vatru za ono što govorite, a imate još velik broj neistraženih dokumenata?“ Ne daju li ti dokumenti neke možda važne informacije za ovu temu? I jesu li voditelji trebali postaviti takva pitanja? Možda. Jesu li one birali goste i temu? Nisu. Kao što vidimo iz pisma voditeljice koje smo dobili, emisija nije bila zapravo ni zamišljena kao panel rasprava.

Zato se postavlja pitanje je li ovakav format s gostima, za koje je gospodin Lukić rekao da u najmanju ruku nisu stručni, zaista primjeren za složene teme poput ove, za predstavljanje istraživanja od cca 700.000 stranica odnosno manje jer nije sve očito istraženo, prikladno za postavljanje nekih ili svih pitanja koja je naveo. Urednička procjena bila je da je ta tema prikladna, da je taj opseg, ta forma emisije prikladna i da je nepostavljanje ovakvih pitanja prikladno. Naveo je kako ovo nije stvar cenzure jer kada se biraju ovakve teme treba odabrati i prikladan format i primjerene voditelje koji se ne boje postavljati prava pitanja, jer da se na taj način pristupilo i temi cijepjenja i razgovaralo s protivnicima cijepjenja, ne bismo sad imali kritike i na račun HRT-a da je suodgovoran ili djelomično odgovoran zbog načina na koji se pristupalo ovoj temi u javnosti, a vezano uz potencijalno širenje zaraze ospicama. Smatra da svi trebaju razmisliti za što je još ova kuća spremna biti potencijalno suodgovorna. HRT se dva puta ograđivao od svojih voditelja. Jednom kada su postavljali pitanja, a drugi put kada nisu postavljali pitanja. Smatra da je to apsolutno nepotrebno i ne zna jesu li takvi postupci rezultat pogrešne procjene ili nekog straha, ali smatra da se ne trebaju bojati jer ni on se ne boji.

Ivica Lučić, član Vijeća, smatra da je suvišno ponavljati da je Hrvatska demokratska i ozbiljna država i bilo koga uvjeravati da nismo onakvi kakvima bi nas neki htjeli prikazati. Nema razloga za strah od prosvjeda, dopisa ili emisija jer je HRT i prije imao emisije koje su bile loše i promašene s nedoraslim gostima. Podsjetio je na slučaj kada je u jednoj HRT-ovoj emisiji rečeno da je Domovinski rat građanski rat i da se nikakva agresija nije vodila. Smatra da je upravo zbog toga bitno da se tim temama bavi znanost i znanstvenici jer oni na ozbiljniji način rade i promišljaju. Naveo je kako mu nisu jasne stalne usporedbe s Njemačkom jer Hrvatska je bila pobjednik za razliku od Njemačke koja je izgubila u Drugom svjetskom ratu. Oni su izgubili rat i zato o nekim temama ne mogu govoriti ili govore sa zadržkom, ali Hrvatska je u ratu pobijedila i stoga ima pravo na malo drugačije ponašanje i više komoditeta kao npr. Velika Britanija, Francuska ili neke druge pobjedničke zemlje. Smatra da se ne bi trebali stalno stavljati u kontekst poraženih odnosno nacističko-fašističkih i sličnih zemalja. Hrvatska se Domovinskim ratom riješila okova jugoslavenstva, totalitarizma i upravo zbog toga ima pravo na slobodan govor o tome. Nemamo se čega bojati i imamo slobodu raspravljati o bilo kojoj temi, ali on nije za to da se svako malo histerično traži hitna sjednica jer je netko nešto rekao na HRT-u. Smatra da se trebaju držati svoga posla i zadaća koje su propisane Zakonom o HRT-u.

Vlaho Bogišić, član Vijeća, naveo je kako se ove godine navršava 75. godišnjica jednog izvanrednog događaja koji bi u svakoj modernoj konstituciji tipa Hrvatske bio obilježen posebnom emisijom na HRT-u. Jedan mladić je tada, u toj pobjedničkoj koncepciji, izveo svoju veliku diverzantsku akciju. Radi se o Franji Tuđmanu, koji je 8. srpnja prije 75 godina izveo veliku i prvu pobjedničku akciju

kada je vodio udarnu grupu u svom rodnom mjestu, Velikom Trgovišću. Naveo je kako svi znaju da je potpuno nezamislivo da se o tome napravi veliki televizijski format sa živim svjedocima i stručnjacima o tom velikom trenutku u našoj povijesti. Ne zna zašto je to tako, ali smatra da on na ovom Vijeću može reći da je Franjo Tuđman tog dana pobijedio ne neki opći zločin, nego da je pobijedio ustaški zločin i stvorio modernu Hrvatsku. Mogu zaključak proširiti i na druge zločine, ali smatra da moraju skupiti hrabrosti i reći da je naš prvi predsjednik, Franjo Tuđman, prije 75 godina pobijedio ustaški zločin.

Neda Ritz, članica Vijeća, navela je kako ju je jako iznenadila velika količina agresije na Programsko vijeće HRT-a proteklih dana i mora priznati da se nije ovih dana baš osjećala ugodno zbog toga. Moraju se boriti za to da mogu razgovarati o svemu, ali na miran način. Navela je kako nije mogla zamisliti da bi to bilo moguće da se danas omogućilo da sjednici prisustvuju svi oni koji traže akreditaciju.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, predlaže da naprave stanku od deset do petnaest minuta kako bi formulirali zaključke o današnjoj raspravi.

Sjednica je nastavljena u 16:55.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, nastavio je vođenje sjednice i zamolio prisutne članove Ravnateljstva da se očituju s obzirom na to da je bilo različitih pitanja upućenih od strane Vijećnika.

Kazimir Bačić, glavni ravnatelj HRT-a, predlaže da se sva pitanja dostave pisanim putem pa će u skladu s time dostaviti odgovore.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, predlaže da članovi Vijeća pisano formuliraju pitanja koja su danas postavljena na sjednici Vijeća i dostave ih tajnici kako bi ih ona mogla uputiti rukovodstvu kuće.

Predlaže da prijeđu na raspravu o prijedlogu zaključka koji će sada pročitati:

Z A K L J U Č A K

1. U odnosu na uočene poteškoće u programskim sadržajima koji se suočavaju s naslijeđem nedemokratskih režima, Vijeće upućuje programsko vodstvo na striktno poštovanje znanstvenih, kulturnih i društvenih standarda.
2. U povodu konkretnih programskih sadržaja koji relativiziraju ustaške zločine, Vijeće upozorava programsko vodstvo na njihovu neprihvatljivost i upućuje na poštovanje kritičke znanstvene prosudbe.
3. Vijeće smatra da bi suradnja HRT-a s drugim javnim sustavima u Europi pomogla uspostavljanju dobrih praksi. Vijeće odbija neprimjereni javni odnos prema odgovornim osobama.

Neda Ritz, članica Vijeća, navela je kako joj se ne sviđa završetak o suradnji sa stranim televizijama jer HRT ima dovoljno vlastitih dokumenata, uključujući Zakon o HRT-u i Ugovor s Vladom RH u kojima može pronaći odgovore na koji način postići primjenu standarda. Ugovor s Vladom RH propisuje upravo te standarde kojih se HRT mora pridržavati.

Ivica Maštruko, član Vijeća, naveo je kako mu ovaj zaključak nije jasan jer iz njega proizlazi da Vijeće nema nikakav stav o svemu o čemu su danas govorili. On može glasovati za ovakav zaključak, ali smatra da od toga nema nikakve koristi. Predlaže da odgode donošenje zaključaka i da putem e-

pošte pokušaju formulirati nekakav zaključak jer ovim zapravo nisu zauzeli nikakav stav ni prema urednicima ni prema programu.

Dean Šoša, član Vijeća, naveo je kako je i njemu zadnji dio zaključka nejasan jer su govorili o tome kako je nemoguće da se na njemačkoj televiziji dogodi da netko dođe u emisiju i tvrdi da je Auschwitz nije ono što je bio. Ne slaže se s time da odgađaju donošenje zaključka jer time ispadaju neozbiljni, a to onda više nitko neće ni prenijeti pa će ispasti kao da nije ni bilo zaključka. Smatra da ovom zaključku nedostaje oštra osuda onoga što je emitirano u toj emisiji.

Neda Ritz, članica Vijeća, navela je kako je ova izvanredna sjednica sazvana zbog konkretnog događaja i upravo zbog toga moraju u zaključku spomenuti da reagiraju na konkretni program u kojem nisu poštovani osnovni standardi novinarstva.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, ukratko je objasnio da se druga točka predloženog zaključka odnosi upravo na to da su takvi sadržaji neprihvatljivi.

Vlaho Bogišić, član Vijeća, naveo je kako je pokušao pronaći zajednički jezik oko formuliranja zaključka, ali očito to nije tako lako pa će se ipak vratiti svojim temeljnim prijedlozima. Istaknuo je kako bi se slagao s kolegicom Ritz da nam nisu potrebna iskustva drugih europskih televizija kada bi HR bio u stanju emitirati program o pobjedniku Tuđmanu. Na ORF-u su standardi jasni, ali na HRT-u očito nisu i zato predlaže da učimo od ORF-a. Što se tiče druge točke predloženog zaključka razumije da se ljudima ne sviđaju termini. Naveo je kako je velik problem izgovoriti riječ ustaško naslijeđe. Treća točka odnosi se na nešto što je sada manje važno, ali ipak mu je neprihvatljivo da se ljudima prijeti zbog toga kako se zovu ili što rade. Teško mu je svoja razmišljanja strukturirati u politički metajezik. Pitanje problema u koji je upala novinarka HRT-a tiče se toga da joj ne smije biti zabranjeno ono što je dopušteno u okružju visokih državnih dužnosnika i hrvatskih akademika. Ne pristaje na to da se nju propituje zbog toga što će večeras u tim istim emisijama govoriti hrvatska elita. To je polazni problem. Naveo je kako su ovim zaključkom pokušali poslati poruku da se trebamo mijenjati, ali očito ne uspijevaju to strukturirati. Problem u Jasenovcu kao metafori nije znanstveno i nije političko pitanje nego je esencijalno pitanje kao i u Austriji. Predlaže da dopredsjednik Vijeća, dr. Baketa, pokuša sažeti današnju raspravu u neki zaključak u smislu različitih viđenja jer su ipak postigli određenu razinu suglasja, te da se na sljedećoj sjednici donese neka promemorija ili zaključak o svemu ovome o čemu su danas govorili.

Zorislav Lukić, član Vijeća, naveo je kako smatra da zaključak treba doraditi jer je u prvoj rečenici predloženog zaključka rečeno da se programski sadržaji suočavaju s totalitarnim režimima, što ne može biti. Predlaže da rečenica o osudi prijetnji programskom vodstvu treba biti posebna rečenica iako mu osobno nije baš najjasnija. Vezano za problem i dvojbe oko terminologije naveo je kako je prošle godine u Ljubljani podignut monumentalni spomenik žrtvama svih ratova u Sloveniji unatoč velikim raspravama i prigovorima. Na spomeniku su uklesani stihovi slovenskog pjesnika Otona Župančiča: „*Domovina je jedna, svima nama dodijeljena, i jedan život i jedna smrt*“ što nam pokazuje da se u susjednoj državi dogodio taj zaokret i opće pomirenje za koje se i on osobno zauzima.

Ivica Maštruko, član Vijeća, naveo je da, bez obzira na to kakav zaključak danas donijeli, ne vjeruje da će taj zaključak imati bilo kakvog učinka i da će bi realiziran. Međutim, s obzirom na sve moguće današnje intervencije, javnost očekuje da Vijeće zauzme određene stavove iako nije siguran da će uspjeti formulirati zaključke koji će moći izraziti atmosferu današnje rasprave. Nada se da će kolege novinari koji su prisutni na današnjoj sjednici ipak uspjeti vjerno prenijeti ovu raspravu, diskusiju i atmosferu koja je vladala na sjednici.

Aleksandar Milošević, član Vijeća, podržava prijedlog kolege Maštruka. Naveo je kako je nezadovoljan i razočaran što zaključkom nisu jasnije i konkretnije osudili govor i ponašanje u navedenoj emisiji. Čini mu se da će ovakvim zaključkom potpisati jednako blijedo i nezadovoljavajuće priopćenje kao ono što je dao sam HRT. Stoga podržava prijedlog da odgode donošenje zaključka do sljedeće sjednice Vijeća.

Ivica Lučić, član Vijeća, naveo je kako osobno nema ništa protiv odgođanja donošenja zaključka, ali smatra to nepotrebnim osobito zbog činjenice da je ova sjednica sazvana kao hitna, a da bi ista sada završila bez ikakvog zaključka. Smatra da to neozbiljnim. Predloženi zaključak smatra odmjeranim, mudrim i konkretnim. Drago mu je da se zaključak bavi problemima i pojavama, a ne urednicima i konkretnim ljudima.

Maja Sever, članica Vijeća, navela je kako se ne slaže ni s kolegom Lučićem ni s kolegom Maštrukom i smatra da ovom zaključku nedostaje samo još riječ da se Vijeće ograđuje. Nismo ovdje zbog nekakvih općenitih stvari već zbog konkretne emisije koja je između ostaloga uvrijedila i naše sugrađane Židove. Emisija zaslužuje konkretnu osudu kao i konkretnu odgovornost. Navela je kako ne može glasovati za ovakav zaključak.

Vlaho Bogišić, član Vijeća, naveo je kako od početka sjednice očito imaju problem u artikuliranju onoga što žele reći. Hrvatska radiotelevizija je u svom priopćenju navela da osuđuje sve zločine na području koncentracijskog logora Jasenovac. Kakvo područje? Ne radi se ovdje o nikakvom području već o metafori Jasenovac. Naveo je da se cijeli dan, sa svojim ogromnim društvenim iskustvom i uz pomoć prof. Maštruka i drugih članova Vijeća, trudi postići minimum hrvatske suradnje kako bi rekli da su protiv ustaštva kada to ni vodstvo ove kuće, što ne osuđuje, nije u stanju artikulirati. Postoje Titovi zločini, zločini Aleksandra Karađorđevića, postoji krvavo i mračno ubojstvo Stjepana Radića, postoje strašni zločini u Jasenovcu i u Staroj Gradiški, ali danas nije riječ o tome. Riječ je o ustašama. S obzirom na to da je očito da to danas neće moći artikulirati mora se povući te je suglasan s prijedlogom prof. Maštruka. Nije sporno sve ovo na što upućuje dr. Lučić koji je dao sjajan doprinos danas, ali svi su danas tu ne zbog općih razloga i ne zato što je jedna urednica to učinila nego zbog toga što je Vijeće godinu dana upozoravalo da će se to dogoditi.

Neda Ritz, članica Vijeća, podsjetila je da je HRT u javnosti napadan zbog cenzure jer taj prilog nije ponovno emitiran. Smatra da bi trebali zauzeti stav da se ne zalažu za cenzuru i da ovdje nema cenzure, ali da se takve teme moraju obrađivati novinarski profesionalno s više sugovornika. Očito je da su voditelji bili nepripremljeni te da tema nije obrađena profesionalno u skladu s pravilima struke.

Nakon provedene rasprave, dopredsjednik Vijeća, Nikola Baketa, stavlja na glasovanje sljedeći:

Z A K L J U Č A K

1. U odnosu na uočene poteškoće u programskim sadržajima koji se bave naslijeđem nedemokratskih režima Vijeće upućuje programsko vodstvo na striktno poštovanje znanstvenih, kulturnih i društvenih standarda.
2. U povodu konkretnih programskih sadržaja koji relativiziraju ustaške zločine Vijeće upozorava programsko vodstvo na njihovu neprihvatljivost i neprofesionalnost i upućuje na poštovanje kritičke znanstvene prosudbe.

„ZA“ predloženi zaključak glasovalo je osam (8) članova (Nikola Baketa, Vlaho Bogišić, Zorislav Lukić, Ivica Maštruko, Neda Ritz, Ivica Lučić, Robert Markt i Aleksandar Milošević), a dva (2) su člana „SUZDRŽANA“ (Maja Sever i Dean Šoša).

Renato Kunić, ravnatelj PJ Program, zamolio je, s obzirom na složenost današnje rasprave, da dopredsjednik Vijeća iskomunicira točan zaključak s odjelom Komunikacije HRT-a kako bi izbjegli bilo kakve nesporazume.

Neda Ritz, članica Vijeća, navela je da je zanima kako će se odgovoriti svim tražiteljima akreditacija za prisustvovanje današnjoj sjednici. Smatra da bi im svakako trebalo odgovoriti.

Nikola Baketa, dopredsjednik Vijeća, obavijestio je članove Vijeća da je prije početka sjednice Vijeća svim tražiteljima akreditacija već odgovoreno.

S obzirom na to da se više nitko nije javio za riječ dopredsjednik Vijeća zaključio je sjednicu u 17:17.

Zapisnik sastavila:
Tajnica Programskog vijeća HRT-a

Mirjana Bujdo Vadina, dipl. iur.

Dopredsjednik
Programskog vijeća HRT-a

dr. sc. Nikola Baketa